

KVOPP000VOKC

KANCELÁŘ VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

602 00 Brno, Údolní 39
Telefon: 542 542 111
Fax: 542 542 112
E-mail: podatelna@ochrance.cz

V Brně dne 1. října 2014
Č. j.: PDCJ 2572/2014

Do vlastních rukou

Vážený pan

[Faint, illegible text, possibly a name or address]

ROZHODNUTÍ

Vedoucí Kanceláře veřejného ochránce práv jako nadřízený orgán ve smyslu § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), rozhodl o odvolání pana *[illegible]* S: *[illegible]*, bytem *[illegible]*, proti rozhodnutí vedoucího odboru právního Kanceláře veřejného ochránce práv čj. *[illegible]* ze dne *[illegible]*, kterým byla **částečně odmítnuta žádost o informace podaná žadatelem dne 18. 9. 2014** v souladu s ustanovením § 16 a ust. § 20 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s ustanovením § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb. – správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) **takto:**

V souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu se **odvolání zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

O d ů v o d n ě n í:

Dne 18. 9. 2014 se na veřejnou ochránkyni práv obrátil pan *[illegible]* s žádostí podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Požadoval poskytnutí kopie podnětu, který měla ochránkyni podat paní *[illegible]* a vyjádření ochránkyně k tomuto podnětu.

V souladu s ust. § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím byla žádost částečně odmítnuta, a to v části žádosti o kopii podnětu paní \ , neboť v této části se jedná o informace vzniklé bez použití veřejných prostředků, která byla předána osobou, již takovou povinnost zákon neukládá a tato osoba nesouhlasí s poskytnutím požadované informace. Jedná se tak o důvod pro omezení práva na informace uvedený v ust. § 11 odst. 2 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím. V rozhodnutí je rovněž akcentován vztah důvěry mezi veřejnou ochránkyní práv a osobou na ochránkyni se obracející (stěžovatelem, či stěžovatelkou).

Proti rozhodnutí podal žadatel (odvolatel) dne 29. 9. 2014 včasné odvolání. V něm uvedl, že ochránkyně při vydání napadeného rozhodnutí nezkoumala možnost, že právě **podnět paní zneužívá možnost zákona odepřít poskytnutí tohoto druhu informací a umožňuje tak rozšiřovat pomlouvačné údaje** o osobě odvolatele. Domnívá se, že při vyřízení jeho žádosti bylo upřednostněno právo na ochranu osobnosti před jeho právem na život, který je ohrožen stresem z podobných podnětů na více úřadů.

K této odvolací námitce (resp. k obsahu celého odvolání) nutno nejprve předeslat, že napadené rozhodnutí o částečném odmítnutí informace nevydala veřejná ochránkyně práv Mgr. Anna Šabatová, Ph. D., jak uvádí odvolatel, nýbrž Kancelář veřejného ochránce práv (konkrétně vedoucí právního odboru), která je k tomu povolána, jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, sp. zn. 2 as 58/2007 (publikováno pod č. 1586/2008 Sb.NSS). Rovněž o podaném odvolání nerozhoduje ochránkyně, nýbrž vedoucí této kanceláře.

Odvolací orgán k první námitce odvolatele uvádí, že prvoinstanční orgán správně poukázal na smysl a účel zákona o svobodném přístupu k informacím, kterým je kontrola veřejné moci, a proto obsahuje logickou výlukou pro informace obdržené od třetích osob na základě jejich dobrovolného rozhodnutí (§ 11 odst. 2 písm. a). I kdyby podnět paní obsahoval „pomlouvačné údaje“ (což odvolací orgán nepotvrzuje ani nevyvrací, neboť by tím popřel smysl tohoto řízení) neměla by tato skutečnost žádný vliv na nemožnost poskytnout tyto informace odvolateli. K tvrzenému ohrožení života odvolatele odvolací orgán uvádí, že není zřejmé, jak by sdělení požadovaných informací (o obsahu obdržené písemnosti) mohlo napomoci snížení stresu z podávání údajně „pomlouvačných“ podnětů na vícero orgánů. Prvoinstanční orgán správně poměřoval výhradně právo občana (zde odvolatele) na informace za účelem kontroly veřejné moci na straně jedné a právo na ochranu informací osobní povahy (zde paní) včetně důvěrnosti vztahu mezi ochránce a stěžovatelem na straně druhé. Z tohoto poměřování správně dospěl k závěru, že neexistuje legitimní důvod, aby odvolatel požadované informace obdržel navzdory zákonnému omezení v ust. § 11 odst. 2 písm. a). Nad rámec této námítky lze uvést, že zcela shodně by ochránce postupoval rovněž ohledně informací sdělených odvolatelem, pokud by sám byl v roli stěžovatele vůči veřejné ochránkyni práv. Rovněž v takovém případě by k žádosti jiné osoby nesdělil údaje takto sdělené a chránil by tak odvolatele.

Dále odvolatel namítá, že je pochybné, **zda dopis paní byl vůbec podnětem** a zda se nejedná o petici zaslanou ochránkyni pouze na vědomí.

K této odvolací námitce odvolací orgán uvádí, že je nepodstatné, jak by dle své formy, či svého obsahu byl posouzen požadovaný dopis paní , neboť

at' už je budeme považovat za podnět, petici, či cokoliv jiného, stále je naplněn důvod pro odmítnutí poskytnutí jeho kopie, neboť byl získán bez použití veřejných prostředků, osoba jej předala ochránkyni dobrovolně o své vlastní vůli a nesouhlasí s jeho poskytnutím. Rovněž důvěrnost vztahu ochránce a stěžovatele lze vztáhnout nejen na podnět, nýbrž rovněž na jiné typy písemností (např. na petice).

Konečně odvolatel argumentuje tím, že **nejsou chráněny jeho osobní údaje**, když ochránkyně žadateli nesdělila, že se v dopise paní [redacted] nacházejí údaje o jeho osobě.

Odvolací orgán uvádí, že osobní údaje odvolatele jsou chráněny, neboť žádné osobě nebyly poskytnuty kopie jeho korespondence s kterýmkoliv veřejným ochráncem práv, jeho zástupcem, či Kanceláři veřejného ochránce práv. Tyto údaje také nikdo nežádal. Pokud je námitka míněna tak, že s údaji odvolatele měla neoprávněně nakládat paní [redacted] tím, že je snad měla uvést v dopise ochránkyni, lze obecně uvést (opět aniž by odvolací orgán tyto skutečnosti potvrdil, či vyvrátil), že sdělování informací o třetí osobě orgánům státní moci, za účelem inicializace jejich pravomocí patrně nelze chápat jako neoprávněné nakládání s osobními údaji. I pokud by se však o neoprávněné nakládání jednalo, je přičitatelné výhradně osobě, která tyto informace ve svém podání (podnětu, petici) uvádí a veřejná ochránkyně práv ani její kancelář tomuto nejsou schopni zabránit. Odvolací orgán se domnívá, že ani takové údaje nejsou v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím poskytnutelné.

Z těchto důvodů bylo odvolání odvolatele zamítnuto a rozhodnutí prvoinstančního orgánu potvrzeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se v souladu s ust. § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat správní žalobu podle ustanovení § 65 a násl. zákona č. 152/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu je nutné podat u Krajského soudu v Brně do 2 měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

JUDr. Pavel Pořízek, Ph.D.
vedoucí Kanceláře veřejného ochránce práv

Doc 2.10.2014

Prerazal: [redacted]